

h. 13.

VIII. évfolyam 1922.

2. szám. 14

Január 8.

ELŐFIZETÉSI AR:

Egész évre 160 korona.
Fél évre 80 korona.
Negyed évre 40 korona.

Egyes szám ára:
4 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
ARANY JÁNOS-UTCA 48.
Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal.

PRAELUDIUM.

*Ma zug a szél, mint egy ősi fuga
És sir a lelkem, árva vox celestis,
De hull a hó s ragyog selyem-puhán;
Ma vedd le szolgám bánatos ruhám!*

*Ma friss virága vigasztaljon engem;
Dobogj ma szívem tisztán, hangosan!
Oh, üdvözöld az üde, fehér fákat
És köszönd meg, hogy alszik ma a bánat!*

*Mosolyogjon ma minden dobbanásod!
A kedves utcát hallod, hogy nevet?
Mondd! Hull a hó. A hó — fehér cukor!
S azé lesz mind, ki engemet szeret.*

*Mondd! Jó Jézuska köszönöm Neked!
Hogy friss a lelkem s tiszta mint a hó;
Hogy cseng a csengő, hogy a szán szalad
És hogy a hóval játszani szabad.*

*Hogy olykor-olykor fehér lesz a lelkünk
És felkacagunk, tisztán, hangosan...
Óh köszöntöm! Köszönöm a havat!
És hogy a lelkünk, néha felkacag.*

— — — — —
*Ma zug a szél, mint egy ősi fuga,
És sir a lelkem, árva vox celestis,
De hull a hó s ragyog selyem-puhán;
Ma, add fel szolgám ünnepi ruhám!*

BABICZKY BÉLA.

A csokolózás törvényei.

- Erőszakkal rabolt csók — bűn
- Orvul lopott csók — bűn.
- Szánalomból kapott csók — alamizsna.
- A csók alapja a kölcsönös belegezés.
- A kézcsók a tisztelet ténykedése.
- Az ujj hegyére adott csók már a szerelemé.
- A vállra adott csók — a ruhán keresztül — mély vágyat árul el.
- Az a nő, aki nem reszket meg a csók alatt, nem méltó rá.
- Az a férfi aki az adott csók után nevet, — ostoba.
- Az a férfi, aki a kapott csók után nevet, — nyomorult.
- Az a csók, amelyet az ajkra adunk, hosszú, gyöngéd s könnyű legyen.
- Az, aki marcangolja a szerelmese ajkát: barbár. Akárcsak az, ak iegy rózsát eltípor.
- A nyakra adott csók csiklandós pajkosság.
- Minden férfinak külön tanulmányoznia kell a csók földrajzet.
- Minden asszonynak meg van a maga érzékeny pontja; ismerem egy nőt, aki elájult, mikor megcsókolták a könyökét.
- Az igazi csók részletez. A csók nak megvannak a maga inyen-
cei — csak ezek méltók tisztele-
tünkre.

Az az asszony, aki megengedte, hogy csókot kérjünk tőle, az nem tagadhatja meg a kért csókit.

Adott csók — aláírt szerződés.

A csókkal soha sem szabad tréfálni.

Az első csók csak a másodíknak az ígérete.

Minden gödröcske egy csók-fészek.

Közömbös csók — álszentekedés.

A csók az éjszaka csillaga.

A megszámlált csókok — elrontott csókok.

Bucsu 1921-től.

Isten veled! Te szomorú év,
Zord, vihardulta kietlen éj!
Menj! Távozásod nem fáj nekem
Mert megcsaltál Te engem.
Elraboltad tőlem az álmot,
Szívemből a lobogó lángot,
És elküldted cserébe hozzám
A szenvedések halk bánatát.
Menj! Fuss! Távozz szemem elől
És álmoldj a történetek felől;
Akkor majd megtudod a valót,
S megismered magad a nagy
csalót!

Ignózius.

Király balzsam

csusz és készvény ellen, ugy-
szlatón Fáyarekrém és Fáy-
szappan békebeli minőség-
ben, valamint Hajásági
bajuszpedrő fehér, barna
és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu“
gyógyszertárában
(Színház mellett.)

Híres ügyvéd.

A régi jó időkben történt. Egy fiatal ügyvéd, letelepedvén a városban, ügyvédi irodát nyitott, mely nem sikerült. Már hónapokat töltött a városban, a nélkül, hogy egyelen pasasra is akadt volna, aki általa kereste volna az igazát.

A nép humora ezért elnevezte őt. Nem volt más neve, mint:

Ügyetlen ügyvéd.

Hónapok mulva végre akadt egy paraszt, aki pörös ügyét vele akarta elintéztetni. A hosszú pör tartama alatt új nevet kapott az ügyvéd, mivel több ügye megint nem akadt. Most lett:

Együgyü ügyvéd.

Közben megint hónapok teltek el; a pür véget ért, de az ügyvéd azt elvesztette, mire rögtön megkapta díjmentesen az új nevet, mely szerint lett:

Ügyefogyott ügyvéd.

Most már nem bírta tovább és elköltözött a városból.

Vasal.

Van valami benne!

— Mi az, barátom, — kezdé az alkoholelleses szövötkezet elnöke — ami az embert a családjától elvonja, éjjél utánig a korcsmában tartja és másnap iszonyu fejfájást okoz?

— Én tudom! — kiáltá valaki.

— Nos?

— A politizálás!

Mondja meg...

Mi a különbség egy mészáros-kutya és egy oroszlán közt?
? ? ?

Csak annyi, hogy a mészáros-kutya erős eb, az oroszlán meg erősebb.

Vagy mi a különbség a veréb és a véreb között?
? ? ?

Csak az ékezet.

Mi különbség van egy félig leégett kocsiraktár és Mágna Miska közt?
? ? ?

Semmi. Mind a kettő szindarab

Vagy még egyet. Mi a különbség nagyatádi Szabó és a buzaárak között?
? ? ?

Legfeljebb annyi, hogy nagyatádi Szabó a magas polcra nagyobb esett, mint a buza ára.

Vasal.

Épen az a baj!

A törvényszék elé került vádlottat a lelkész biztatja:

— Légy erős, fiam, hidd el, igazságosan fognak fölöttem ítélni.

— Tudom. Épp ez a baj, ettől félek!

Biztos koszt

Bálok után a jó táncos fiatal embereket szívesen hívják ebédre. A tánc tehát hasznos befektetés. Így lehet megérteni ezt a kérdést és feleletet:

— Hány urt táncoltál, Géza?

— Azt nem tudom, de két hónapra biztos kosztot táncoltam ki magamnak.

Válasz a névtelen asszonynak

Mondja, édes kicsi asszony,
Mert, hogy kicsi, sejtem.
Mivel a neve névtelen,
Nagynak nem remélem.
Hol tanulta ön meg ezt a
Sok-sik bohóságot,
Amit a Villámban én is
Minden héten látok.
Ma a Pista, holnap János,
Holnapután Jenő;
Nem gondolja, — ez egy kicsit
Öntől már vakmerő.
Olvasgatom hétről-hétre,
Nincs egy férfi közte,
Aki önnek megfelelne,
Édes, kicsi, szöske.
Válaszolva a lapjára,
Csupán annyi nékem:
Hogy ha túl van negyven éven,
Irjon tovább a Villámba, kérem.

Igaz ember.

Kinevezések az UPOSZ-ban

Árkossy Vilmos, az UPOSZ szultánja, V. Zágon Istvánnak az uvlari szaporító osztály főszaglálójának — nagykegyesen megadta a VBTT címet és rangot, az aranygyapjas rend nagykeresztjével, hadiékítménnyel s a kardokkal, melyeket nagy ünnepélyek közepette maga a szultán nyújtott át neki.

Mihalovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO”-HOZ.

DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZÁM ALATT.
A város házzal szemben.

Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választék. o o

Mézeshetek.

— Hát az urad hol van?

— Az uram nagyon beteg. —
Addig csókolgatta le rólam a rizsport, míg elrontotta velem a gyomrát.

Általános figyelem!

Ki pénzváltókat leüt, dollárokat lel.

Házasság.

Fát szedegetett az erdőn a szegény ember és pedig a tilosban. Már-már megtelt a kordéja és Sármány nevű szamarát biztatgatta erősen a szegény ember ilyenformán:

— Ne félj, jószágom, megyünk már! Nem fog meg a kutya kerülő!

Az erlőkerülő azonban csakhamar ott termett és rárivált a szegény emberre:

— Hát hogy mer itt kend fát szedni a tilosban? Most elveszem a szamarát!

A szegény ember ismerte a kemény szívet, ezért nem is kérte könyörületre. De gondolta magában — legalább megtréfálja. Bánatosan oda fordult hát a szamarához:

— No, Sármány, nekem drága lesz ez a fa, de hála Istennek, hogy neked akadt már egyszer — kérőd!

Kelemes és Kellemetlen kérdések

▼▼▼▼

E rovat-
ban köz-
löttékért
az vállal-
ja a fele-
lősséget,
aki elől-
vassa. : : :

▼▼▼▼

Mondja, kedves Karsay ur, az Egyháztérről, mint jövődó doktor, mikor hevül az ember legjobban? Kérdezi a kis huncut.

Mondja, kedves Szücs pincér ur, hogy mulatott azzal a szép kis barnával a dalestélyen? — Kérdezi aki nem jól mulatott.

Mondja, kedves ifj. Schaff János tánctanár ur, igaz, hogy azért van olyan kevés látogatója a táncestéken, mert hosszú szünetet tartanak a zenészek?

Mondja, kedves Nagy József ur, Kisvárdáról, mikor fog jönni Balmazújvárosra? Kérdezi az, aki várja.

Mondja, kedves Esernyánszki, azaz Homály ur, Kisvárdáról, mikor volt a Baross utcában? Kérdezi az, aki magát várta.

Mondja, kedves Mór Lajos ur, Kisvárdáról, megkapta már a barna asszonykától a két szép selyemzsebkendőt? Kérdezi az, a kinek szintén csinált.

Mondja, kedves Demeter ur, mint a Mezőgazdasági Gépgyár munkavezetője, a lányok szívét is olyan helyesen tudná kommandírozni, mint a munkásait? Kérdezik a szép kis lányok.

Mondja, kedves Szatnmáry Lajos ur, MÁV fűtő, igaz, hogy nem ér az élet egy fagombot? Kérdezi egy kis barna.

Mondja, kedves Varga Bálint, kéményseprő segéd, Hajduböszörményből, mikor lesz az esküvője? Kérdezi egy jó barátja.

Mondja, kedves Mike Jani, — mint gazlász ur, — szereti még azt a barna kis lányt, akivel együtt táncolt a mulatságon? — Kérdezi a kis cukros.

Mondja, kedves Homovits Ferenc, a Gazdáktól, maga ahányat lát, annyit szeret? Kérdezik a kíváncsi lányok.

Mondják, kedves fiuk, a Vigkedélyü utcáról, akik ott laknak, mind olyan vig kedélyűek? Kérdezik a beszélő fák.

Mondja, kedves Bosznai Laci, a Varga kertből, a maga nótája az, hogy: „Piros rózsák nyiladoztak, ahogy hozzátok jártam”? Kérdezik a csiripelő verebek.

Mondja, kedves Gyurka Károly, a vagongyárból, mióta dalolja ezt a nótát: „Elkerülöm a házatok táját...”? Kérdezi, aki már hallotta.

Mondja, kedves Nagy Jóska, a Mezőgazdasági Gépgyárból, maga igazán boldog? Kérdezi egy boldogtalan.

Mondja, kedves Horváth Árpád, a Mezőgazdasági gépgyárból, mikor lehet lesz majd gratulálni? Kérdezik a bájos lányok.

Mondja, kedves Erdős László, tűzoltóparancsnok ur, Hajdusoboszlóról, mikor akar már ön férjhez menni? Kérdezi, aki szeretne táncolni a lakodalmán.

Mondja, kedves Nyiczki Gyuri, hol hagyta a szívét, talán elvitte az óriás? Kérdezik, akik meg akarják keresni.

Mondja, kedves Lukács Gazsi, a Mezőgazdasági Gépgyárból, mióta dalolja azt a nótát, hogy „Szinaranyból van a szívem, gyémántkő a lelkem”? Kérdezik, akik hallották.

Mondja, kedves Kiss Mihály, hivatalnok és zenész ur, Hajdusoboszlóról, nem sejtí, hogy magát a hegedűjéért imádják? Kérdezi az elbájoltak sorából egy.

Mondja, kedves Darvay Kálmán, a Gazdáktól, magába mindenki szerelmes lesz, ha egyszer meglátja? Kérdezi, aki még nem szerelmes.

Mondja, kedves Gyurka Laci, a Halasi telepről, mikor tartja az eljegyzését? Kérdezik, akik szeretnének elmenni.

Mondja, kedves Vigváry L. ur, maga akkor szokott bálba menni, mikor nem kap vacsorát?

Mondja, kedves Szendrey Gy., vonalfelvigyázó ur, a főpostáról, igaz-e, hogy egy doboz bajuszpedrőt kapott a Jóléttől, karácsonyi ajándéku? Kérdezi, aki szeretett volna kapni.

Mondja, kedves Tamási Imre, műszerész ur, a dohánygyárból, miért késett el a dalestélyen, — annak a szép kis szőke lánynak a szórakoztatásával? Kérdezi, aki szintén elkésett.

Mondja, édes kicsi Soós Sándor hivatalnok ur Hajdusoboszlóról, miért maga olyan hangulatbeteg? Kérdezi, aki szeretné megvigasztalni.

Mondják, kedves Kovács Margitka és Nagy Bözsike, no, meg Nagy Icuka, maguk is a Villám munkatársai? Kérdezi egy másik munkatárs.

Mondja, kedves Tóth Gyula ur — mint hivatásos tűzoltó — talált már magához illő feleségnek valót? Kérdezi az, aki szeretne a felesége lenni.

Mondja, kedves Dér ur, Kisvárdáról, ismét megkérdezte a villanyfaoszlop, hogy miért nem jár a Fetőfi utcába.

Mondja, kedves dr. Nagy Sándor hivatalnok ur, H.-Szoboszlóról, talán azért nem köszön az utcán, mert fél hogy kirepül a veréb a kalapja alól?

Mondja, kedves Tóth László, ex-cukrász ur, mikor küldi már baza azokat a kölcsön kért tep-siket? Kérdi egy kíváncsi.

Mondja, kedves Rózsika, igaz, hogy ön azt tartja, hogy nincs szebb halál, éjjeli zene közben golyó által meghalni? Kérdi egy üres koporsó.

Mondja, kedves Pongor Jóska Püspökladányból, hogy tetszett magának a műkedvelőn az a szőke angyal?

Mondja, kedves Mácsay Danika, mozdonyvezető ur Püspökladányból, maga csakugyan a fűtőház-vezető ur kedvence?

Mondja, kedves Horváth Kiss Béla primás uram, Hajdusoboszlóról, mennyivel vastagabb a maga nyaka a hegedűje nyakánál?

Mondja, kedves Horváth Kiss Püspökladányból — mint malmtulajdonos, igaz, hogy minden leánynak egy-egy malmot ad? Kérdik a házasulandó agglegények.

Mondja, édes kis Szőke Kálmánka, Püspökladányból, igaz, hogy befordította ritka szép bajuszát?

Mondja, kedves Szücs Károly, bírósági hivatalnok ur, Hajdusoboszlóról, hogy érzi magát, ha olykor-olykor plére csuszik? Kérdi, aki látta.

Mondja, édes, szép kis szőke angyal, hogy érezte magát a kis angyalkák közt? Kérdi Sándor Iluska.

Mondja kérem Szőke Kálmán, úgy is, mint Barna Kálmán, — igaz, hogy maga minden hangszeren tud zongorázni?

Mondja, kedves Hajdu József ur, érfiszabó Haduszoboszlóról, miért nem kergeti el azt a két nagy legyet az orra alól? Kérdi, aki nem szereti ott látni.

Mondja, kedves Kircsi Ferenc ur, nyugalmazott érfiszabó Szoboszlóról, honnan hozatja azt az elsőrendű bajuszpedrőt, amivel oly csinosra pedri a bajuszát? Kérdi, aki irigyli.

Mondja, kedves Császy Gyula, hivatalnok ur, Hajdusoboszlóról, igaz, hogy a lányok figyelembe sem veszik az udvarlását?

Vendégszeretet.

Gazda: Vendégnek nem illik a nagyobb darabot kivenni. Nem restelli, hogy a nagyobb hallat vette ki?

Vendég: És ön melyiket vette volna ki?

Gazda: Én a kisebbiket!

Vendég: Hát tessék, vegye, hiszen ott van előtte...

Kedélyes szomszédok

— Jó lábon vagy a szomszédoddal, Pali, beszéltek egymással?

— Hogyne beszélénk; ő tolvajnak nevezett, én pedig azt feleltem, hogy ő se más.

Paplan-Varrodám

uj fehér vatta érzet.
Selyem, gyap, kasmir
paplanok kaphatók és
megrendelhetőek. Pehely
és gyapju paplanokat készí-
tettek. Alakító, frissítők.

Ócska vattát, paplanokat veszek.
DEBREZENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Kisértetek.

Az ablakon, melyet becsuktam
este—
Titokzatos függönyét össze-
huzva....
Szél lebbenti, vagy egy árny
talán?
Mely elsuhan sápadtan — meg-
fakulva.

Sok régi-régi nőre gondolok:
Rád kedvesem, csudás Cecília...
Hogy is hívtak valóban? —
Nem tudom!
De kedves voltál, mint egy
— klivia.

Vagy tán Réád Tizián haju
Márta?
Tenéked volt a legparányibb
szád,
S a Ferenciek ósdi templomába
Legkönnyázottabb menyasszony
ruhád.

Óh nem! De Rád — karton-
ruhára, Anna!
A csókodra, mely mint a kis
libák:
Esetlen volt, de tán azért volt
kedves
És este nyílt — akár a mécs-
virág.

Óh jaj! Tirátok, régi-régi lányok
Ti mindenfajta, rózsák, kli-
viák....
Jó volna egyszer megcsókolni
még,
Ha Mártát nem, — hát Ceciliát!

Az ablakon, melyet becsuktam
este,
Titokzatos függönyét össze-
huzva.
Szél lebbenti? Vagy egy árny
talán,
Mely elsuhan sápadtan — meg-
fakulva?

Babiczky Béla.

Bugyi Sándor

Valamék nap a Isendőr urak pakkját rántottam ki az estációho', mer hogy hát át áttették őket máshová.

Hogy ott pakojjuk a kuffereket, hát aszongya az egyik csendőr a másiknak, hogy vigyázz, te, meg ne rugjik az a jószág.

Hát mondok, nt tessén attul filni káprál ur, nem rug a, akár-mijen közel teccik is állni a vigihe' mer igen jámbor fejircselednek teccik annak lenni.

Avval, hogy osztán szerencsésen kiszállítottam a pakkokat, átattam Gellért sógornak, hogy teráncperájja be majd a gőzösbe oszt vigigsimitottam a keresetlen fát a Nyalka gerinckissigin, mire egy-kettőre megálltunk a zsigvásár melletti koplalóba.

Itt oszt mán rögvést eszmi-nyeltem, hogy lesz valami, mer mán akkor firota az a dísztó Adorjány a csucusi Balogot. A politikaji sorba ögyeledtek bele, oszt soha se tuttak vóna dü-lőre jutni.

Hogy oszt én megirkeztem, hát mondok, gyerünk csak Buraji urho, oszt igyunk Isak egy

kíkingessel, hát ha lehiggattok, Oszt még rosszabb vót, mer ípptg, mintha olajat öntöttünk vóna a tüzre.

Alig kerültünk kívül Buraji urnak a bótyán, hát püff, ugy kupán cseszte ez a dísztó Adorján Balogot, hogy rögvést be teccett szakadni a fejelágyának, mint mikor a dinnyét meglíkelik.

Ííííínye, hogy hóttod után csö-möjj meg az ánizsmagostul, te dísztófülü, hát még vírengzeni akarsz, avval ugy gyomron lököm a löccsel, hogy majd letapossa Vacak komának, a lendőrnék a kis lábaujján a legnagyobbik körmit, — mer erre a csendes kis ricsajra mán ű is oda került.

Avval aszongya, hogy előttem csak egy-kettő; oszt még éngem is kísirt felfelé, mer aszongya, a tányalladik felvitelinél én rám is nagy szükség lesz.

Ni, hogy az Isten hánnya a fiastyukig eszt a két rosz tajigást, hát még én is bajba ögyeledék írtök. E lesz csak a tubák.

Mentünk oszt a lendőrségi palota felé. Hanem Adorjánank még az uton is járt a kez.

Montuk oszt néki, hogy ne hadonássz itt a mancsoddal, mer' ha én ráhuzok a löccsel, rögvést elejted. A nyakad törjik ki!

Ippeg meg is írkeztünk a tett-hejre; avval elkezdett velünk a kapitány ur beszilgetni.

Elébb éngtm kérdezett ki; — hogy aszongya, mongyam csak el a tánykörülmínyt.

Hát, — mondok, — tekintetes ur ugy vót a', hogy az elejít

mán nem tom, mer akkor még nem vótam ott, hanem hát mind a ketten eccerre akartak ütni, de hogy oszt' Alorjánnak sebesben járt a keze, hát Balog mán, nem írkezett ütni, mer muszáj vót a fejihe' kapni, ugy oda cserditett néki a másik, ahun az a szíp táalentum honol, hogy rögvést kicsordult a piros vír.

Hát oszt igy áll a tánykörülmíny!

Hogy oszt aláirtam a vallo-mást, hát a tekintetes ur tleresztett, hanem aszona, hogy más-kor ne szójjak a mások kártyájába, mer megjárhatom.

Nem is bánom én, ha agyon-verik is egymást ezután! Gyeki a feki!

Kamarazene

Sáríka: Papa, mi az a kamarazene?

Papa (zavarban): Hát tudod, mikor a kamarában muzsikálnak, az -- kamarazene!

Regény töredékek.

A hercegnő szemeiből elégedett derü áradt ki, ugy, hogy az ezredes kénytelen volt csolnokon menekülni.

A bárónő annyira habozott, hogy a runája tele lett habbal.

A bányamérnök megtudván, hogy leánya torkában kincsek rejlenek, mindjárt elindult, hogy tárnanyitási engedélyt kérjen.

A gróf ilyen esetekben rendszerint kimért léptekkel távozott s e célra mindig a zsebében volt egy collstok.

Az elnök eme szavaira a köríjeltében elipszis-sé alakult át.

Jeffreyné egyszerre csak felugrott, az asztalhoz ült és lázas sietséggel enni kezdett, amit soha azelőtt nem tett.

SZIREK ANDRAS

elsőrendű uri- és egyenruha szabósága angolgyapjuszövetek iskolai és egyenruházati sapkák raktára

Szent Anna utca 1. szám

Telefon szám 503.

A mi ujévünk.

Letűnt ismét egy hajó
a mulandóság tengerén;
Korhadtt volt, egy rossz hajó:
ezerkilencszáznuszonegy
év ragyogott a tetején.
Ezen éltünk a most élők,
komor, bus, vigasztalanul...
És mig a csalfa remény
Alig fénylő csillagának
Felkelését úgy lestük, —
Egymást marcangoltuk vadul.

De e hajó nem áll meg
utjában senki kedvéért,
Csak megy előre folyton,
a láthatatlan Jövőbe...
mig egyszer ő is véget ér,
Elmult ez is mindörökre,
el, visszavonhatatlanul...
Sok fájdalmat, csalódást,
Temetünk el a mult mindent
Elnyelő hullámiba...
Minket sem hágy bántatlanul.

Nem is óhajtottuk őt
igy nem! Bár rég tűnt volna el
Tán boldogabbak volnánk,
ha nem hiszünk olyan korán;
vagy hozzánk nem jön soha el
Mert akkor is rozoga volt,
mikor a Vég-tengerre szállt.
Mig más népet csak rázott
A véres hullámoktól vert,
Férges, széteső hajó.
Hazánkból egy darab levált...!

Mi kevésbé siratjuk
elmúlását az ó-évnek,
Hisz' bennünket viharok
hullámai csipős széllel,
mindig a legjobban tépett.
De a magyar soh'sem tanul
az elmúlásból megértést.
Pedig most kell tanulnunk
Sok megértést, szeretetet....
Elvesztett kincseinkért
Igy adhatunk majd fizetést.

Bizakodó reménnyel,
evezünk az új hajóba...
Bár a három régebbi
óhajtásunk, vágyainkból,
semmit sem váltott valóra.
Ujra bizunk, hogy csalódjunk?

s ez tart velünk mind halálig?
Talán mégis!... elérjük...
Uj hajónk futása alatt,
Nagymagyarországon a
Kárpátokat, Adriáig.

Mieink e szent helyek
mindig az volt s lesz az végleg
Nem lesz aldig ünnepünk,
szívünkben napos kikelet,
mig em mentjük föl e földet.
De akkor a sok ünnepet
mindet egy napon üljük meg...
Legyen köz- vagy vasárnap,
Karácsony, husvét, pünkösöd
És feltámadásunkat,
Boldog új évvel üljük meg!

V. Aladár.

Cigány kifogás.

Bevitték a cigányt katoná-
nak. Sehigysem tetszett neki a
parancs hogy a csizmát tisztán
tartsa. A kapitány, kifáradva a
büntetésben, szép szóval igyeke-
zett a cigányt tisztaságra bírni:

— Nézd, more, bajtársaidat —
hogy ragyog rajtuk a ruha — s
te olyan piszkos vagy, mint egy
malac! Nem szégyenled magad?

— Kirem sípen, hádnagy ur,
én nem vagyok olyan büske, —
mint ezek a párások.

„Meteor” mozi. Bocskai-tér 10.

1922. január 8-án, vasárnap:

Modern herkules

Egy atléta kalandjai 3 felvonásban.

Főszereplő: **MACISTA.**

Előadások kezdete: d. u. 3., 5., 7. és 9
órákor. — Jegyelővétel d. u. 10 órákor. —
Helyárak: páholy 20 K, fenttartott hely
16 korona I. randú ülőhely 14 korona,
II. randú ülőhely 10 K, III. r. ülőhely 7 K

Adoma.

Majszter urék a templomba
mennek új év első napján s a
majszter asszony meghagyja az
inasnak, hogy vigyázzon a mala
cokra, melyek a sütőben szépen
sülnek, hogy meg ne égjenek.
Mikor megsült egy kis malac,
a fiu leette a szép piros bőrea s
azután visszatette a sütőbe, de
az nem pirult többé, hanem bör-
zalmasan összeégett.

A fiu ezért elhatározta, hogy
öngyilkos lesz. A sifon tetején
volt egy csomó befőtt. A majsz-
terné asszony azt mondta, hogy
azokhoz hozzá ne nyuljon, mert
mérge. Fogta hát magát s meg-
ette a sok befőttet mind és így
várta a halált.

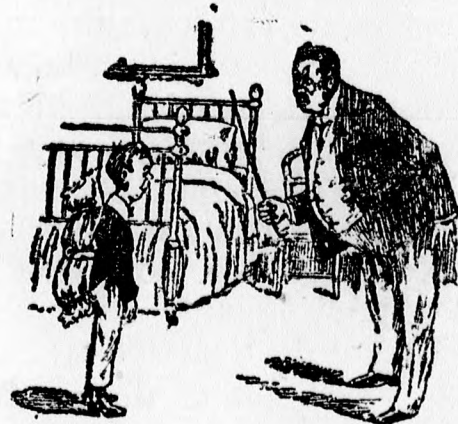
Közben a majszterék nazajöt-
tek s majd elnyultak, mikor
megtúlták, hogy mi történt.

Nem fog ki rajta.

Az egyszeri paraszt előtt pa-
naszkodott a felesége, hogy drá-
ga a liszt, ezentul 9 gombóc he-
lyett csak 8-at fog főzni szá-
mára.

— Jó van — felelé a paraszt,
— nem bánom, de azán a gom-
bócok valamivel nagyobbak le-
gyenek.

Nyelvtani órán.

— Fiam, mondj egy mással-
hangzót.

— A trombita.

— Miért?

— Mert csak akkor hangzik,
ha más szól bele.

Kinek mi a nótája.

A „Villám“ saját külön, mindennéven kiküldött tudósítója nyakába vette a városokat, hogy megtudja: kinek mi a nótája. Tudományos kutatásai eredményéről, mely P.-Ladányban volt az alábbiakban számol be:

Pongor Béninek, P.-Ladány:

Én vagyok az, aki nem jó
Korcsmaajtó-nyitogató.

Kássa Károly, P.-Ladány:

P.-Ladányban ha bemegyek
A korcsmába,
Börkabátom felakasztom
A fogasra.
Huzzátok...!

Van szerencsém értesíteni
a n. é. közönséget, hogy a
mai nap folyamán

műszaki iparvállalatot

nyitottam, melynél, bizva a
n. é. közönség becses párt-
fogásában, elvállalok min-
denféle, legkomplikáltabb
munkákat, ugymint: ócska
csizma és kehes ló patkolá-
sokat és — tekintettel a Bá-
lint nap közeledésére — ve-
rebegek patkolását is, tudván
azt, hogy minden józan gon-
dolkizásu veréb meg szokta
ünnepelni ezt a napot.

Ugyanakkor este nagy jel-
mez-estély rendeztetik, mely
alkalomra a legprecízebb
sarkantyut csinállok. Nagy
vigyázattal leszek, hogy va-
lami tyukszemet ne csinál-
jon a kis kanári madárra.

Kérem a n. é. közönség be-
cses pártfogását.

Maradok tisztelettel:

Ügyes Jóska,
műszaki gyáros.

Ugyanott ócska kékedény
kapható nagy választékban.

Minden jókedvű ember
terjeszti a „Villám“-ot.

Van szerencsém a n. é.
közönség szives tudomására
hozni, hogy a

rendes közgyűlés

pénteken tartatik meg, a
melyre tisztelettel meghívja
a vezetőség a tagokat s azo-
kat, akik tagok óhajtanak
lenni a Dobólaposi ruca-
tenyésztő vállalatnál. A gaz-
daság vezetőségébe fölvéte-
tik konvenciós béres, halász,
kanász, igás és parádés, to-
vábbá fölhajtó kocsisok. Az
elsőek előnyben részesülnek
a jelentkezésnél.

Az Igazgatóság.

ANTALFY JÓZSEF
könyv-, mű-, zenemű-
és papírkészítő: és papírkészítő:
Szent Anna-u. és
Varga-utca sarok.
☐ Legjobb bevásárlási ☐
forrás! Menjünk oda!

Butaság.

— Itthon van a nagyságos asz-
szony?

— Nem, kérem, temetésre
ment.

— Sokáig marad?

— Az attól függ, hogy fog mu-
latni!

Szerkesztői üzenetek.

B. Béla. Munkásságát nagyon
köszönjük. Még nem közölt ver-
sei nem kallódtak el; sorra ke-
rülnek egymás után.

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

Kalapok tisztítását,
vasalását s javítását
elvállalom. — Használt
kalapokhoz újakat
::: k s i e k :::
Beliczay
kalapos, Jiao u 38.
a fő-posta mellett.

Okos kérő.

— Ezennel báthor-
kodom önnepélyesen
megkérni o lángya
khezét, fhönök ur!

— Megbalandultha
maga? O maga ötszáz
fhorint fhüzetésvel meri
megkérni o lángyom?

— Oh nem, khérem!
Edjótval fhüzetéseme-
lést is khérek.

— Haszthe! Er már
khezd nekem thecceni!
De azért a leányom
khezét nem megkhap

Nyomatott a Debreceni Usjág nyomdájában.